2025/1169

10.6.2025 г.

РЕШЕНИЕ (ЕС) 2025/1169 НА СЪВЕТА

от 5 юни 2025 година

относно позицията, която трябва да се заеме от името на Европейския съюз в рамките на Комитета на страните по Конвенцията на Съвета на Европа за превенция и борба с насилието над жени и домашното насилие на неговото 18-то заседание, във връзка с препоръките и заключенията, адресирани към някои страни по Конвенцията, относно изпълнението от тяхна страна на тази Конвенция по отношение на въпросите, свързани с институциите и публичната администрация на Съюза

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 336 във връзка с член 218, параграф 9 от него,

като взе предвид предложението на Европейската комисия,

като има предвид, че:

(1) Конвенцията на Съвета на Европа за превенция и борба с насилието над жени и домашното насилие („Конвенцията“) беше сключена от Съюза с Решение (ЕС) 2023/1075 на Съвета [1] по отношение на институциите и публичната администрация на Съюза и с Решение (ЕС) 2023/1076 на Съвета [2] по отношение на въпросите, свързани със съдебното сътрудничество по наказателноправни въпроси, правото на убежище и забраната за връщане, доколкото тези въпроси попадат в обхвата на изключителната компетентност на Съюза, и влезе в сила за Съюза на 1 октомври 2023 г.

(2) Съгласно член 66, параграф 1 от Конвенцията Експертната група за действие срещу насилието над жени и домашното насилие (GREVIO) следи за изпълнението на Конвенцията от страните по Конвенцията („страните“). Съгласно член 68, параграф 11 от Конвенцията GREVIO трябва да приеме доклад и заключения относно мерките, предприети от съответната страна за изпълнение на разпоредбите на Конвенцията.

(3) Комитетът на страните (наричан по-нататък „Комитетът“) може да приема препоръки, адресирани до съответната страна, в съответствие с член 68, параграф 12 от Конвенцията въз основа на доклада и заключенията на GREVIO. В тези препоръки трябва да се прави разграничение между мерките, които трябва да бъдат предприети възможно най-скоро, с изискване да се докладва на Комитета в срок от три години, и мерките, които, макар и важни, могат да бъдат предприети на по-късен етап. След изтичането на посочения срок съответната страна трябва да докладва на Комитета за предприетите мерки в 10 конкретни области от Конвенцията. Въз основа на този доклад и на всяка допълнителна информация, Комитетът приема заключения относно изпълнението на препоръките, като тези заключения се изготвят от секретариата на Комитета.

(4) Съгласно член 68, параграф 3 от Конвенцията процедурите за оценка след първоначалната базова процедура за оценка на GREVIO се разделят на кръгове („кръгове за тематична оценка“). Първият кръг за тематична оценка е озаглавен „Изграждане на доверие чрез осигуряване на подкрепа, защита и правосъдие“ и се отнася до 20 члена от Конвенцията, а именно членове 3, 7, 8, 11, 12, 14, 15, 16, 18, 20, 22, 25, 31, 48, 49, 50, 51, 52, 53 и 56. На своето 17-то заседание, проведено на 17 декември 2024 г., Комитетът прие решение относно препоръките, които трябва да бъдат приети от Комитета с оглед на докладите на GREVIO, приети като част от първия кръг за тематична оценка, съдържащи се в документ IC-CP(2024)10 rev.

(5) Очаква се по време на 18-ото си заседание на 5 и 6 юни 2025 г. Комитетът да приеме следните осем проекта на препоръки въз основа на първия кръг за тематична оценка, и два проекта на заключения относно прилагането на Конвенцията от 10 от страните (наричани съответно „проектите на препоръки“ и „проектите на заключения“ и заедно „предвидените актове“):

— Препоръки за повишаване на доверието чрез осигуряване на подкрепа, защита и правосъдие въз основа на Истанбулската конвенция от страна на Албания, съдържащи се в документ IC-CP(2025)2-prov;

[1] Решение (ЕС) 2023/1075 на Съвета от 1 юни 2023 г. за сключване, от името на Европейския съюз, на Конвенцията на Съвета на Европа за превенция и борба с насилието над жени и домашното насилие по отношение на институциите и публичната администрация на Съюза (ОВ L 143 I, 2.6.2023 г., стр. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2023/1075/oj).

[2] Решение (ЕС) 2023/1076 на Съвета от 1 юни 2023 г. за сключване, от името на Европейския съюз, на Конвенцията на Съвета на Европа за превенция и борба с насилието над жени и домашното насилие по отношение на частите, свързани със съдебното сътрудничество по наказателноправни въпроси, и по отношение на правото на убежище и забраната за връщане (ОВ L 143 I, 2.6.2023 г., стр. 4, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2023/1076/oj).

— Препоръки за повишаване на доверието чрез осигуряване на подкрепа, защита и правосъдие въз основа на Истанбулската конвенция от страна на Австрия, съдържащи се в документ IC-CP(2025)3-prov;

— Препоръки за повишаване на доверието чрез осигуряване на подкрепа, защита и правосъдие въз основа на Истанбулската конвенция от страна на Дания, съдържащи се в документ IC-CP(2025)4-prov;

— Препоръки за повишаване на доверието чрез осигуряване на подкрепа, защита и правосъдие въз основа на Истанбулската конвенция от страна на Финландия, съдържащи се в документ IC-CP(2025)5-prov;

— Препоръки за повишаване на доверието чрез осигуряване на подкрепа, защита и правосъдие въз основа на Истанбулската конвенция от страна на Монако, съдържащи се в документ IC-CP(2025)6-prov;

— Препоръки за повишаване на доверието чрез осигуряване на подкрепа, защита и правосъдие въз основа на Истанбулската конвенция от страна на Черна гора, съдържащи се в документ IC-CP(2025)7-prov;

— Препоръки за повишаване на доверието чрез осигуряване на подкрепа, защита и правосъдие въз основа на Истанбулската конвенция от страна на Испания, съдържащи се в документ IC-CP(2025)8-prov;

— Препоръки за повишаване на доверието чрез осигуряване на подкрепа, защита и правосъдие въз основа на Истанбулската конвенция от страна на Швеция, съдържащи се в документ IC-CP(2025)9-prov;

— Заключения относно изпълнението на препоръките по отношение на Сан Марино, приети от Комитета на страните, съдържащи се в документ IC-CP(2025)10-prov; и

— Заключения относно изпълнението на препоръките по отношение на Словения, приети от Комитета на страните, съдържащи се в документ IC-CP(2025)11-prov.

(6) Съюзът има изключителна компетентност да поема задълженията, предвидени в Конвенцията, по отношение на собствените си институции и публична администрация, в рамките на член 336 от Договора за функционирането на Европейския съюз. В точка 305 от своето Становище 1/19 от 6 октомври 2021 г. по дело „Истанбулска конвенция“ ([3]), Съдът на ЕС прие, че значителна част от задълженията по Конвенцията, свързани с предприемането на превантивни мерки и мерки за защита, по същество обвързват Съюза по отношение на персонала в неговата администрация, както и по отношение на гражданите, посещаващи помещенията и сградите на неговите институции, агенции и органи. Освен това в точка 307 от същото становище Съдът прие, че Съюзът не би трябвало да се ограничава до въвеждането на минимални предписания или подкрепящи мерки, а би трябвало сам да осигури пълно изпълнение на тези задължения. Същевременно обхватът на задълженията на Съюза следва да се тълкува, като се имат предвид специфичното естество и правомощия на Съюза. По-специално, тъй като публичната администрация на Съюза не разполага с правомощия за правоприлагане, препоръките по отношение на правоприлагането, като например издаването на незабавни забранителни заповеди, следва да се тълкуват като изискване Съюзът да гарантира безопасността на жертвите, доколкото неговите правомощия го позволяват, например като се отказва достъп на предполагаемите извършители до помещенията на институциите.

(7) Предвидените актове се отнасят до изпълнението на разпоредбите на Конвенцията, които се прилагат за Съюза по отношение на неговите институции и публична администрация. Поради това е целесъобразно да се определи позицията, която трябва да се заеме от името на Съюза в рамките на Комитета по отношение на въпросите, свързани с институциите и публичната администрация на Съюза, тъй като предвидените актове могат да окажат съществено въздействие върху съдържанието на правото на Съюза, като повлияят върху бъдещото тълкуване на съответните разпоредби на Конвенцията.

(8) Що се отнася до Албания, проектът на препоръки включва необходимостта: да се гарантира, че съответните политики и мерки за предотвратяване и борба с всички форми на насилие срещу жени са подкрепени с достатъчно и устойчиво финансиране, включително чрез прозрачни процедури за осигуряване на финансиране за организации, работещи в областта на правата на жените (член 8 от Конвенцията); да се насърчават кампании или програми за повишаване на осведомеността и да се оценява редовно тяхното въздействие (член 12 от Конвенцията); да се предприемат мерки за повишаване на ефективността на обучението, включително с оглед на текучеството на персонала (член 15 от Конвенцията); да се разширят съществуващите програми за извършителите и да се въведат програми, насочени специално към извършителите на сексуално насилие (член 16 от Конвенцията); да се увеличат финансирането и броя на наличните услуги за жените жертви, особено за жените със специални нужди (член 20 от Конвенцията); да се гарантира, че жертвите имат достъп до всеобхватни здравни услуги (член 20 от Конвенцията); да се гарантира, че горещите телефонни линии получават финансиране (член 22 от Конвенцията); да се гарантира, че жертвите на сексуално насилие имат достъп до безплатен съдебномедицински преглед (член 25 от Конвенцията); да се предприемат мерки за подобряване на подаването на сигнали от жени жертви и да се осигури ориентиран към жертвите и чувствителен към аспектите на пола отговор в такива случаи (членове 49 и 50 от Конвенцията); да се гарантира, че се прилагат процедури за оценка и управление на риска в случаи, свързани с всички форми на насилие,

([3]) Становище 1/19 на Съда от 6 октомври 2021 г., *Истанбулска конвенция*, ECLI:EU:C:2021:832.

обхванати от Конвенцията (член 51 от Конвенцията); да се използват по-ефективно незабавните забранителни заповеди (член 52 от Конвенцията); да се гарантира, че заповедите за осигуряване на защита са налични и достъпни за всички жертви (член 53 от Конвенцията), както и да се оцени прилагането на мерките за защита и да се гарантира, че те са в съответствие с Конвенцията (член 56 от Конвенцията). Тъй като този проект на препоръки е в съответствие с политиките и целите на Съюза и не поражда опасения във връзка с правото на Съюза, позицията на Съюза следва да бъде да не възразява срещу приемането му.

(9) Що се отнася до Австрия, проектът на препоръки включва необходимостта: да се разработи дългосрочен и всеобхватен план за действие/стратегически политически документ относно всички форми на насилие, обхванати от Конвенцията (член 7 от Конвенцията); да се събират дезагрегирани данни за броя на жените и момичетата, които се свързват със социалните служби, за да потърсят помощ във връзка с преживяно от тях насилие срещу жени (член 11 от Конвенцията); да се информират жертвите за наличието на услуги за подкрепа (член 12 от Конвенцията); да се наблюдава начинът, по който учебните материали подхождат към въпроси, свързани с домашното насилие и насилието над жени (член 14 от Конвенцията); да се осигурява обучение за персонала в областта на общите услуги за подкрепа (член 15 от Конвенцията); да се гарантира, че жертвите имат достъп до устойчиво настаняване на достъпни цени и че се издават съдебномедицински доклади, документиращи нараняванията (член 20 от Конвенцията); да се гарантира, че има достатъчно места в подслоните (член 22 от Конвенцията); да се създадат допълнителни центрове за жертви на сексуално насилие в цялата страна с квалифицирани специалисти, които предоставят подкрепа и третиране в съответствие с Конвенцията, и междувременно да се гарантира, че съществуващите медицински служби предлагат подходяща подкрепа на жертвите (член 25 от Конвенцията); да се гарантира, че санкциите са съизмерими с тежестта на престъплението във всички случаи, свързани с форми на насилие срещу жени, обхванати от Конвенцията (членове 49 и 50 от Конвенцията), и да се гарантира използването на заповеди за защита и да се избягват пропуски между забранителните заповеди и заповедите за осигуряване на защита (членове 52 и 53 от Конвенцията). Тъй като този проект на препоръки е в съответствие с политиките и целите на Съюза и не поражда опасения във връзка с правото на Съюза, позицията на Съюза следва да бъде да не възразява срещу приемането му.

(10) Що се отнася до Дания, проектът на препоръки включва необходимостта: да се гарантира, че в политиките се обръща необходимото внимание на свързания с пола характер на всички форми на насилие срещу жени и домашно насилие (член 7 от Конвенцията); да продължат усилията за прилагане на съобразено с равенството между половете бюджетиране (член 8 от Конвенцията); да се гарантира поверителността при събирането на данни (член 11 от Конвенцията); да се отдава приоритет на подхода, съобразен с особеностите на пола, при инициативите за превенция (член 12 от Конвенцията); максимално да се увеличи въздействието на мерките за обучение, като се използва експертният опит на организациите за защита на правата на жените (член 15 от Конвенцията); да се създадат институционализирани структури за сътрудничество, за да се гарантира ефективно междуведомствено сътрудничество (член 18 от Конвенцията); да се осигури достъп на жертвите до дългосрочни консултации от психолози (членове 22 и 25 от Конвенцията); да се повишава осведомеността сред участниците в наказателното правосъдие относно новото наказателно законодателство (членове 49 и 50 от Конвенцията); да се гарантира, че оценката на риска се извършва в координация със съответните участници (член 51 от Конвенцията); да се увеличи използването на незабавни забранителни заповеди и заповеди за осигуряване на защита, за да се гарантира защитата на жертвите (членове 52 и 53 от Конвенцията), и да се гарантира правилното прилагане на мерките за закрила на жертвите при разследванията и съдебните производства (член 56 от Конвенцията). Тъй като този проект на препоръки е в съответствие с политиките и целите на Съюза и не поражда опасения във връзка с правото на Съюза, позицията на Съюза следва да бъде да не възразява срещу приемането му.

(11) Що се отнася до Финландия, проектът на препоръки включва необходимостта: да се разработи дългосрочна национална стратегия за осигуряване на всеобхватен и координиран подход (член 7 от Конвенцията); да се осигурят устойчиви механизми за финансиране на неправителствени организации, които предоставят специализирана подкрепа на жертвите (член 8 от Конвенцията); да се установят стандартизирани категории данни и да се хармонизират системите за събиране на данни (член 11 от Конвенцията); редовно да се провеждат кампании за повишаване на осведомеността (член 12 от Конвенцията); да се оценяват обученията и да се използва експертният опит на организациите за защита на правата на жените (член 15 от Конвенцията); да се създадат програми за извършителите на домашно насилие (член 16 от Конвенцията); да се създадат институционализирани междуведомствени структури за координация между съответните участници (член 18 от Конвенцията); да се създадат услуги за подкрепа с цел улесняване на възстановяването и независимостта на жертвите (член 20 от Конвенцията); да се гарантира наличието на услуги за подкрепа (член 22 от Конвенцията); да се осигури географското разпределение на кризисните центрове за жертви на изнасилване, за да се осигури подкрепа за всички жертви на сексуално насилие (член 25 от Конвенцията); да се гарантира навременно разследване и проактивно събиране на доказателства извън показанията на жертвите, за да се даде възможност за ефективно наказателно преследване на случаите на насилие над жени (членове 49 и 50 от Конвенцията); да се приемат мерки за въвеждане на стандартизиран механизъм за оценка на риска, който да се прилага систематично (член 51 от Конвенцията); както и да се увеличи използването на незабавни забранителни заповеди и да се укрепи използването на ограничителни заповеди и заповеди за осигуряване на защита (членове 52 и 53 от Конвенцията). Тъй като този проект на препоръки е в съответствие с политиките и целите на Съюза и не поражда опасения във връзка с правото на Съюза, позицията на Съюза следва да бъде да не възразява срещу приемането му.

(12) Що се отнася до Монако, проектът на препоръки за прилагането на Конвенцията включва необходимостта: да се разработи дългосрочна обща стратегия за постигане на всеобхватен и координиран подход на политиката (член 7 от Конвенцията); да продължи развитието в областта на събирането на данни за всички форми на насилие срещу жени, обхванати от Конвенцията (член 11 от Конвенцията); да се разширят мерките за предотвратяване на домашното насилие, така че да включват и други форми на насилие, обхванати от Конвенцията (член 12 от Конвенцията); да се изготвят материали за обучения относно насилието над жени (член 14 от Конвенцията); да се създадат програми за извършителите на насилие (член 16 от Конвенцията); да се въведе гореща телефонна линия за жени — жертви на насилие (член 22 от Конвенцията); да се създаде кризисен център за жертвите на изнасилване или сексуално насилие, така че жертвите да имат достъп до консултации и подкрепа от психолози (член 25 от Конвенцията); да се гарантира, че специалистите, участващи в наказателни производства, разполагат с достатъчен експертен опит и получават обучение, съобразено с аспектите на пола (членове 49 и 50 от Конвенцията); да се стандартизира практиката на координирана оценка на риска за съответните служби относно всички форми на насилие, обхванати от Конвенцията (член 51 от Конвенцията); и да се гарантира защитата на правата и интересите на жертвите по време на разследванията и съдебните производства (член 56 от Конвенцията). Тъй като този проект на препоръки е в съответствие с политиките и целите на Съюза и не поражда опасения във връзка с правото на Съюза, позицията на Съюза следва да бъде да не възразява срещу приемането му.

(13) Що се отнася до Черна гора, проектът на препоръки включва необходимостта: да се осигурят подходящи човешки и финансови ресурси за политики, мерки и законодателство, насочени към предотвратяване и борба с насилието срещу жени, както и да се осигури устойчиво финансиране на неправителствените организации (член 8 от Конвенцията); да се осигури събирането и разбивката на данни от всички заинтересовани страни (член 11 от Конвенцията); да се увеличат усилията за прилагане на редовни превантивни мерки, да се провеждат кампании за повишаване на осведомеността и да се подчертава повишеният риск от насилие, пред който са изправени жертвите на междусекторна дискриминация (член 12 от Конвенцията); да се увеличат усилията за справяне със стереотипите и предразсъдъците по отношение на жените в областта на формалното образование, културата и медиите (член 14 от Конвенцията); да се осигури обучение относно насилието над жени за всички специалисти, които влизат в контакт с жертви (член 15 от Конвенцията); да се създадат и разширят програми за извършителите на домашно насилие и извършителите на сексуално насилие (член 16 от Конвенцията); да се увеличат усилията за засилване на междуведомственото сътрудничество (член 18 от Конвенцията); да се гарантира, че доставчиците на здравно обслужване отдават приоритет на жените — жертви на насилие над жени и домашно насилие, и зачитат неприкосновеността на личния им живот (член 20 от Конвенцията); да се увеличи наличността на специализирани услуги за подкрепа и консултации за жертвите (член 22 от Конвенцията); да се създадат кризисни центрове за жертви на сексуално насилие в цялата страна с цел предоставяне на подкрепа и насочване на жертвите към подкрепа от психолози (член 25 от Конвенцията); да се предотвратяват многократните разпити на жертвите на насилие над жени (членове 49 и 50 от Конвенцията); да се гарантира, че в случаите на домашно насилие системно се извършва оценка на риска (член 51 от Конвенцията); да се гарантира наличието на незабавни забранителни заповеди и на ефективното наблюдение на заповедите за осигуряване на защита (членове 52 и 53 от Конвенцията); както и да се гарантира ефективното използване на съществуващите мерки за закрила и да се въведат допълнителни мерки за закрила в съответствие с Конвенцията (член 56 от Конвенцията). Тъй като този проект на препоръки е в съответствие с политиките и целите на Съюза и не поражда опасения във връзка с правото на Съюза, позицията на Съюза следва да бъде да не възразява срещу приемането му.

(14) Що се отнася до Испания, проектът на препоръки включва необходимостта: неправителствените организации да бъдат включени в процеса на изготвяне на политиките и на оценка на политиките и мерките (член 7 от Конвенцията); да се осигурява разбивка на събираните данни (член 11 от Конвенцията); децата да бъдат обучавани относно ключовото значение на съгласието в сексуалните отношения (член 14 от Конвенцията); да се засили обучението на всички съответни специалисти, които се занимават с жертви и извършители на насилие срещу жени (член 15 от Конвенцията); да се подобри съответствието с Конвенцията на програмите за извършителите (член 16 от Конвенцията); да се създадат механизми за междуведомствено сътрудничество (член 18 от Конвенцията); да се гарантира, че жертвите на сексуално насилие имат достъп до услуги за подкрепа (член 25 от Конвенцията); да се обърне внимание на факторите, които възпрепятстват жертвите да докладват и които водят до вторична виктимизация (членове 49 и 50 от Конвенцията); и да се гарантира, че компетентните органи имат достъп до незабавни забранителни заповеди в съответствие с Конвенцията и вземат мерки за адекватно справяне с нарушенията на заповедите за осигуряване на защита (членове 52 и 53 от Конвенцията). Тъй като този проект на препоръки е в съответствие с политиките и целите на Съюза и не поражда опасения във връзка с правото на Съюза, позицията на Съюза следва да бъде да не възразява срещу приемането му.

(15) Що се отнася до Швеция, проектът на препоръки включва необходимостта: да се гарантира, че в политиките за насилието срещу жени се отчитат нуждите на жертвите, изложени на междусекторна дискриминация, и се оценяват стратегиите за оценка на въздействието на тези политики (член 7 от Конвенцията); да се осигури устойчиво ниво на финансиране на организациите за защита на правата на жените, които предоставят специализирани услуги за подкрепа (член 8 от Конвенцията); да се гарантират по-широки мерки за превенция на всички форми на насилие срещу жени (член 12 от Конвенцията); да се гарантира, че темите и принципите, изброени в член 14 от Конвенцията, се преподават на практика (член 14 от Конвенцията); да се въведе системно обучение по всички форми на насилие, обхванати от Конвенцията, за съответните специалисти (член 15 от Конвенцията); да се разработят минимални

стандарти за програми за извършителите в съответствие с Конвенцията и да се гарантира тяхната оценка (член 16 от Конвенцията); да се приемат механизми за междуведомствена координация и сътрудничество (член 18 от Конвенцията); да се гарантира, че достъпът до здравеопазване за жертвите се предоставя без дискриминация (член 20 от Конвенцията); да се осигури достъп до подслони за всички жертви (член 22 от Конвенцията); да се осигури достатъчен брой кризисни центрове за жертви на изнасилване и/или сексуално насилие в цялата страна (член 25 от Конвенцията); да се предприемат мерки за насърчаване на подаването на сигнали от жени, изложени на риск от междусекторна дискриминация (членове 49 и 50 от Конвенцията); да се гарантира, че оценките на риска се извършват систематично и координирано за жертвите и техните деца (член 51 от Конвенцията); и да се предприемат мерки, за да се гарантира, че незабавните забранителни заповеди, ограничителните заповеди и заповедите за осигуряване на защита („заповеди за забрана на контактите в общия дом“) се издават бързо и с незабавно действие и че изпълнението им се наблюдава ефективно (членове 52 и 53 от Конвенцията). Тъй като този проект на препоръки е в съответствие с политиките и целите на Съюза и не поражда опасения във връзка с правото на Съюза, позицията на Съюза следва да бъде да не възразява срещу приемането му.

(16) Що се отнася до Сан Марино, проектът за заключения включва необходимостта от гарантиране, че националният координационен орган съгласува дейността си с организациите на гражданското общество (член 10 от Конвенцията); от редовно провеждане на проучвания на виктимизацията и от насърчаване на научноизследователските дейности (член 11 от Конвенцията). Тъй като този проект на заключения е в съответствие с политиките и целите на Съюза и не поражда опасения във връзка с правото на Съюза, позицията на Съюза следва да бъде да не възразява срещу приемането му.

(17) Що се отнася до Словения, проектът за заключения включва необходимостта: ролята на координиращ орган да бъде възложена на напълно институционализирани структури и да се осигурят необходимите човешки и финансови ресурси (член 10 от Конвенцията); да се осигури всеобхватно събиране на данни за всички форми на насилие съгласно Конвенцията (член 11 от Конвенцията); и да се предприемат мерки за насърчаване на подаването на сигнали за всички форми на насилие срещу жени (членове 49 и 50 от Конвенцията). Тъй като този проект на заключения е в съответствие с политиките и целите на Съюза и не поражда опасения във връзка с правото на Съюза, позицията на Съюза следва да бъде да не възразява срещу приемането му,

ПРИЕ НАСТОЯЩОТО РЕШЕНИЕ:

Член 1

Позицията, която трябва да се заеме от името на Съюза в рамките на Комитета на страните, създаден съгласно член 67 от Конвенцията на Съвета на Европа относно предотвратяването и борбата с насилието над жени и домашното насилие, на неговото 18-то заседание, е да не се повдигат възражения срещу приемането на следните актове:

1) Препоръки за повишаване на доверието чрез осигуряване на подкрепа, защита и правосъдие въз основа на Истанбулската конвенция от страна на Албания, съдържащи се в документ IC-CP(2025)2-prov;

2) Препоръки за повишаване на доверието чрез осигуряване на подкрепа, защита и правосъдие въз основа на Истанбулската конвенция от страна на Австрия, съдържащи се в документ IC-CP(2025)3-prov;

3) Препоръки за повишаване на доверието чрез осигуряване на подкрепа, защита и правосъдие въз основа на Истанбулската конвенция от страна на Дания, съдържащи се в документ IC-CP(2025)4-prov;

4) Препоръки за повишаване на доверието чрез осигуряване на подкрепа, защита и правосъдие въз основа на Истанбулската конвенция от страна на Финландия, съдържащи се в документ IC-CP(2025)5-prov;

5) Препоръки за повишаване на доверието чрез осигуряване на подкрепа, защита и правосъдие въз основа на Истанбулската конвенция от страна на Монако, съдържащи се в документ IC-CP(2025)6-prov;

6) Препоръки за повишаване на доверието чрез осигуряване на подкрепа, защита и правосъдие въз основа на Истанбулската конвенция от страна на Черна гора, съдържащи се в документ IC-CP(2025)7-prov;

7) Препоръки за повишаване на доверието чрез осигуряване на подкрепа, защита и правосъдие въз основа на Истанбулската конвенция от страна на Испания, съдържащи се в документ IC-CP(2025)8-prov;

8) Препоръки за повишаване на доверието чрез осигуряване на подкрепа, защита и правосъдие въз основа на Истанбулската конвенция от страна на Швеция, съдържащи се в документ IC-CP(2025)9-prov;

9) Заключения относно изпълнението на препоръките по отношение на Сан Марино, приети от Комитета на страните, съдържащи се в документ IC-CP(2025)10-prov; и

10) Заключения относно изпълнението на препоръките по отношение на Словения, приети от Комитета на страните, съдържащи се в документ IC-CP(2025)11-prov.

Член 2

Настоящото решение влиза в сила в деня на приемането му.

Съставено в Люксембург на 5 юни 2025 година.

За Съвета

Председател

D. KLIMCZAK